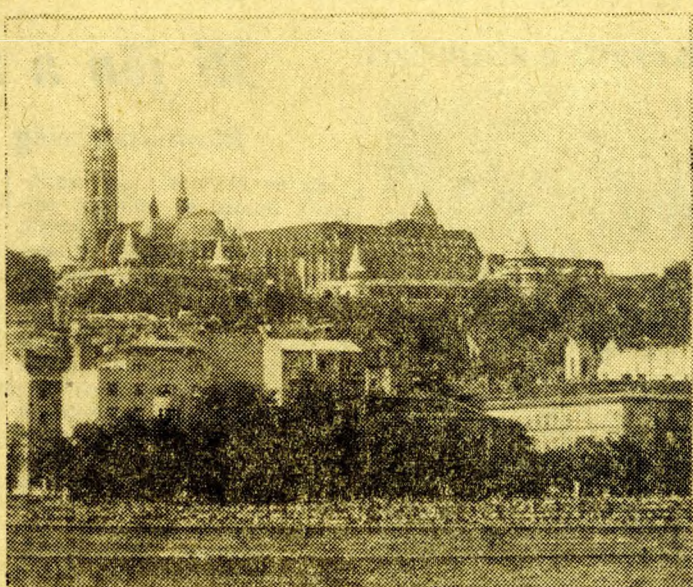

A Mátyas-templom és a Halászbástya képe egykor

...és ma a Hilton-szállóval

Csodapalota a Vár-hegyen

Befejezés előtt a budapesti Hilton szálló

Már a befejező munkálatokat végzik az építők, sőt szeptember 16-a óta a műszaki átadás folyik és minden jel arra mutat, hogy 1977. január elsején átadják rendeltetésének Budapest új nevezetességét, a Vár-beli Hilton szállót.

Olvasóink bizonyára emlékeznek rá, milyen szenvedélyes vita fogadta a szálló építésének tervét. Még szenvedélyesebben csaptak fel a bírálat lángjai, amikor emelkedni kezdtek a Mátyas-templom szomszédságában a hatalmas épület falai. A bírálók a Vár-hegy elcsúfításáról, a Mátyas-templom, a Halászbástya megejtő épületegyüttesének elsilányításától félték. Voltak, akik már-már rendőrért kiáltottak és lelketlen nemtörődomséggel, sőt az ország kiárusításával vádolták azokat, akik a szálló felépítése mellett döntöttek.

Aztán hirtelen elcsúszott a vihar. Ahogy elnyerték végső formájukat a szálló Dunára — a Halászbástyára — néző falai, előtűnt az állványzat alól az archaikus hatású, modern üvegbeton homlokzat, a budapestieknek módjuk van meg-

szokni ezt az újarcú hegytetőt, a Halászbástya fehér csipkái többé nem az égen, hanem a szálló zöldes-barnás falán és óarany színű ablakain rajzolódnak ki. Egyre többen igazat adnak az épület vezető tervezőjének, Pintér Bélának, aki a Középülettervező Vállalat 50 tagú tervezőcsoportjának az élén annakidején is nyugalommal állta a vihart:

— Azt mondtam a bírálóknak, hogy várják meg, amíg az épület elkészül, s akkor kritizáljanak — mondja most is, ahogy a bontakozó épületben kalauzol.

Az eredmény, úgy tűnik, teljes mértékben igazolta. A Hilton szállóval kiegészített épületegyüttes — mint ezt mellékelt képeink perdöntően igazolják — kiállja az összehasonlítást a régi, a második világháború előttről való kép-
pel.

Az Országos Műemlékvédelmi Felügyelőség is teljes mértékben elégedett.

— Ez a terület az ország egyik legexponáltabb helye. Gondoskodni kellett róla, hogy a háborúban elpusztult jezsuita kolostor helyén egy új,

méltó épület emelkedjék. Egy-idejűleg arról is, hogy feltárjuk és megőrizzük az 1254-ben épült, de a török időben elpusztult Domonkos-kolostor maradványait. Ehhez azonban sok pénz kellett. Ezért örültünk, hogy sok elvetélt ötlet, javaslat után egy tökéletes vállalat jelentkezett, a magyar szállodaipar, amely e kettős feladatot képes megoldani — mondja az OMF képviselője.

A 323 szobaegységből álló, már elkészült szálloda valóban lenyűgöző ötletességgel egyesíti magában újat és régit, barokkot és ultramodernet, romkertet és exkluzív teraszt. Futó körsétánk a szálloda alatt feltárt egykori kolostor alapjaitól indul (A romkert a szálloda megújítása után is bárki számára elérhető lesz.) Innen egy üvegajtó a modern épülettel körülvett kerengőbe vezet. A gótikusan stilizált ablakokkal övezett udvar, közepén a Mátyas-címeres kúttal, s körülötte a márvánnyal burkolt folyosó természetesen csak hangulatában őrzi az ősi kerengőt, ahol csuhás barátok szobozták egykor, hiszen jármás, vidám társaságok: garden-partyk fogadására épült. Csakúgy mint odébb, az egykori gótikus kápolna helyén nyitott udvar, ahonnan a tekintet egyenesen az Országházra, a pesti Duna-part csodálatos panorámájára esik. Az udvar bal oldali fala — páratlan tervezői lelemény — a rommaomlott templom fala, ég felé törő, de a bombától durván megcsontított gótikus oszlopaival, a másik oldal a homlokzatról ismert merészen dísztelen beton-üveg...

Hozzávetőleg egymilliárd forintból, magyar tervek alapján, magyar munkával, magyar anyagokból — a felhasznált anyag 10 százaléka import —

épült és minden ellenkező hiedelemmel szemben 100 százalékosan magyar tulajdonú szállodának alighanem nyugodtan előlegezhetjük: igazi látványosságként, világhírű lesz. építészeti megoldásainak csodájára járnak majd.

A Danubius Vállalat kezelésében működő szállodának különben annyi köze van a Hilton International nevű, amerikai nemzetközi szállodakonzernhez, hogy egy 20 évre kötött szerződés értelmében bekapcsolódott a Hilton egész világra kiterjedő marketing hálózatába. A vendégeket tehát — illő jutalék ellenében — a konzern közvetíti. Ennek fejében természetesen a Hiltonnál megszokott, magas színvonalú szolgáltatásokat is kell nyújtania a szállodának. E szolgáltatások színvonaláról bizonyos eligazítást ad, hogy az átlagos szobaár 45 dollár körül lesz. A többi között 40 lakosztály — köztük három-, sőt hatszobás és kétszintes is —, nem kevesebb mint 13 étterem, presszó, bár szolgálja a vendégek kényelmét. Érdekességként említjük meg, hogy a szórakozóhelyek többnyire középkori magyar történelmi személyiségek nevét viselik: Matthias, Beatrix, Endre, Béla, Levente, Anjou éttermek, bárók mellett lesz még Kalocsa étterem, Tower presszó, Trubadur bár, Kódex kávézó stb.

— A szállónak máris több előjegyzése van, mint amennyi az összes magyar szállodának a jelenlegi befogadóképessége — mondja Pintér Béla.

A számítások alapján — szerinte — a beruházás teljes megtérülési ideje 5—6 év. Ha ez a számítás igazolódik, akkor alighanem véglegesen elnémulnak a viták: az annyi történelmi vihart átvészelt dombtetőn épült hatalmas ház nemcsak szép fővárosunk ékessége lesz, de hasznát is hoz a népgazdaságnak.

Hári Sándor

JEGYZET

A „jelentéktelen” ügyekről

A magasság szédítő lehet. Lezuhanni mégsem törvényszerű. A társadalmi ranglétra különböző fokairól sem. Mégis előfordul hol kisebb, hol nagyobb zuhanás. Rendszerint nem az egyik pillanatról a másikra következik be, gyakran évek kellene hozzá. Olykor sikerül időben megfékezni a bukducslót, máskor hiába az intő szó, a nyomatékos figyelmeztetés, néha a parancs: megállj! — sem elég.

S ez fájdalmas. Azt jelenti, hogy egy ember, akiben bíztak, akinek munkájához reményeket fűztek, visszaélt a bizalommal, elfeledte honnan érkezett, kiket szolgált, hogyan kellett volna szolgálnia.

A bukásokat gyakran jelentéktelennek ítélt botlások előzik meg. S ezekről is szólni kell. Nem másért, mint hogy okuljon belőle mindenki, akit illet. Ezek az ügyek, ugyanis csak idézőjelben foghatók fel jelentéktelennek még akkor is, ha meglehetősen sokan vannak, akik bocsánatos bűnnek ítélik meg.

Egy funkció, egy bizalmi állás, egy vezetői poszt — nem kell csak a legmagasabbra gondolni — jogokat ad és kötelezéseket támaszt. A baj, a zuhanás lefelé rendszerint akkor kezdődik, amikor e posztok valamelyikén olyasfajta szokásokat vesz fel valaki, amikre nem jogosítja semmi. Amikor még csak egy-két óra megy el a magánügyek intézésére a munkaidőből, amikor ártatlannak tetsző poharazgatás közben ma én neked, holnap talán te nekem alapon lehet ügyeket intézni, amikor csak néhány apróság, egy kevéske anyag kell a vállalati raktárból saját célra, amikor ked-

veskedés gyanánt lehet felfogni az üzemi konyhán a megkülönböztetett elbírálást.

Különféle módik uralkodtak el, amiket sokan bocsánatos bűnként, mitöbb a ranghoz, a funkcióhoz önkényesen kapcsolt jogként vindikálnak maguknak. Járjon utána valaki, hány és hány övodánál látni szinte minden reggelén közületi gépkocsit. Jön, megáll, a gépkocsivezető kiteszi a kis övodást, s máris fordul, jóllehet éppen a papáért, a mamáért, hogy a gyermek után most már őket szállítsa munkahelyükre.

Járjon utána bárki, nagyon meglepődik, hány és hány közületi gépkocsit lehet megszámlálni a hétvégi házak, hegyi hajlékok környékén, mert ki kellett ugrani peremetezni, most éppen az eper érik, aztán a málna, a körte, a szőlő. Egyenként nem tízezer kilométerekről, nem százezer forintokról van szó. Lehet mondjuk mindössze 7 ezer forint a hűtlen kezeléssel okozott, bizonyítható kár. De tíz esetben már 70 ezer, százban 700 ezer. Így már igazán nem lehet „jelentéktelen” az ügy, nem elhanyagolható a tétel, nem bocsánatos a bűn.

Hiszen ezek a forintok, ezresek, talán milliók — mi zsebünkben vándorolnak érdemtelenül, teljesen illetéktelenül egyesek zsebébe.

A közelmúltban a társadalmi tulajdon védelmének erősítését célzó párt- és állami határozatok jelentek meg. Mert erősíteni kell ezt a munkát. Minden poszton, mindannyiunknak. Még ha látszatra kis, sokak által jelentéktelennek tartott ügyekről, aprónak tetsző károkozásokról is van szó.

Teleki Sári